

din lucrarea aramei romii; în cută pentru frunte, ea era de totă akkonerit de păr, și abia estremitatea lor se despruie de mărimea nasterii supranaturale printre un mic interval, care se pare a fi într'adinsă supă a lăsa să se vază una dintr'acele încredinșuri profunde pe cari le șapă kmetarea în fruntea aceloră ce aș șifertă timpă îndelungă și multă.

Прекъмă ammă șus'o, acesă omă stăta ună mință pe înălțimea mentelă, și, kămă se află dreptă în mizlokelă drumeță, mătinea peleriniloră cari îllă șrmă, denșrtindă-se de elă, se despruie în doză ramșre, ka torpentelă care se vapsă din munte în kămnice, și care, în vșrfelă kataraktei ce formează, întîmînă o stînkă nestrămutabilă.

Și, kă toate acesea, într'acea oră a zilei, la lumina dimineții a aceluși soare șne și voiosă din luna lui Aprilie, vederea aceluși omă, care stă ama kmetândă, în nișoare și nemișkată, era foarte aspră; de cută, îngeleneă țineva kă, noantea, în mizlokelă unei șptșne, kândă lungelă săă pără negră, kândă mantela sa albăștră era bătute de vântă, și kă, de și era noante, de și era șptșnă, de și bătă vântelă, elă își șrmă kamea penede și reglată, la lumina fărșeriloră, prin desimea krîngșriloră, prin golicișnea landeloră saș prin rîșele țrșriloră mărșii, asemenea kă țenelă țdșriloră, kă demozelă bșșeneiloră saș kă șpiritelă Oceanelă, țriceneă țineva kă vederea acesăi omă cută să fî șpșmîntătoare.